
Kraków-Bieżanów, st. 27, woj. krakowskie, AZP 103-57/27

Informator Archeologiczny : badania 32, 80-81

1998

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach
dozwolonego użytku.

Odkryty w tym sezonie materiał należy datować na IV okres epoki brązu, na co wskazują formy naczyń dwustożkowatych, często spotykane garnki chropowate przez obmazywanie oraz ornament szerokich żłobków ukośnych.

Materiały i dokumentacja przechowywane są w PSOZ w Zamościu.

Badania będą kontynuowane.

Gutkowo, st. 3, gm. Siemiątkowo, woj. ciechanowskie, AZP 44-57/1 i 44-58/6 - patrz: wczesna epoka żelaza

Hrebenne, st. 34, gm. Horodło, woj. lubelskie, AZP 85-95/78 - patrz: wczesna epoka brązu

Hrubieszów, ul. 3-go Maja, woj. zamojskie - patrz: wczesna epoka brązu

Janki Dolne, st. 11, gm. Horodło, woj. zamojskie, AZP 85-96/58 - patrz: wczesna epoka brązu

Jurków, st. 5, gm. Czechów, woj. tarnowskie, AZP 107-63/73 - patrz: neolit

Kaldus, st. 1, gm. Chełmno, woj. toruńskie, AZP 33-41/1 - patrz: wczesne średniowiecze

Klonówka, st. 7, gm. Starogard Gdański, woj. gdańskie, AZP 19-44/6 - patrz: młodszy okres przedrzymski – okres wpływów rzymskich

Kocmyrzów, st. 17, gm. Kocmyrzów-Luborzycza, woj. krakowskie, AZP 100-58/17 - patrz: neolit

Kowalewko, st. 12, gm. Oborniki, woj. poznańskie, AZP 49-26/46 - patrz: młodszy okres przedrzymski – okres wpływów rzymskich

Koźniewice, st. 1, gm. Kamieńsk, woj. piotrkowskie, AZP 78-52/57

- osada kultury łużyckiej (późna epoka brązu - okres halsztacki)

Badania zabezpieczające, przeprowadzone w lipcu, przez mgr. Mirosława Szukałę i Jacka Ziętka („Archeograf” Paweł Zawilski). Finansowane przez PSOZ. Pierwszy sezon badań.

Osada całkowicie zniszczona.

Materiały i dokumentacja przechowywane są w Muzeum w Piotrkowie Trybunalskim.

Badania będą kontynuowane w wypadku zagrożenia stanowiska.

KRAKÓW-BIEŻANÓW, st. 27, woj. krakowskie, AZP 103-57/27

- ślady osadnictwa neolitycznego
- osada kultury łużyckiej (V okres epoki brązu)
- ślady osadnictwa z okresu wpływów rzymskich
- ślady dróg gruntowych z przełomu XVIII i XIX w.

Wykopaliskowe badania ratownicze, przeprowadzone w dniach od 5 września do 4 grudnia przez mgr Barbarę Drobniowicz, prof. Sławomira Kadrowa i mgr. Ryszarda Naglika (Krakowski Zespół do Badań Autostrad s.j.). Finansowane przez Generalną Dyрекcję Dróg Krajowych i Autostrad w Warszawie. Pierwszy sezon badań. Przebadano powierzchnię 180 m² (błędnie podano powierzchnię?).

Celem badań w 1998 r. było rozpoczęcie szerokopłaszczyznowej eksploracji reliktyw osadnictwa z końca epoki brązu, zagrożonych całkowitym zniszczeniem w liniach rozgraniczenia projektowanej autostrady A4 na odcinku południowego obejścia Krakowa. Już w trakcie sondażowych prac wykopaliskowych w 1992 i 1996 roku odkryto obiekty i zachowane partie warstwy kulturowej osadnictwa kultury łużyckiej oraz z okresu wpływów rzymskich. W 1998 r. odkryto 115 obiektów kultury łużyckiej i zbadano w odcinkach 15 rowów (śladów nowożytnych dróg gruntowych). W trakcie tych prac pozyskano około 20 tys. fragmentów ceramiki (głównie kultury łużyckiej) oraz nieliczne wyroby krzemienne.

Odsłonięte obiekty kultury łużyckiej należały do kategorii stosunkowo niewielkich jam owalnych lub okrągłych w rzucie poziomym i nieckowatych w profilu. Zalegające w nich wypełniska miały najczęściej charakter jedno- lub dwuwarstwowy. Stosunkowo rzadziej występowały obiekty z wypełniskami wielowarstwowymi. Ich wymiary były następujące: średnice od 1 do 2 m i głębokość najczęściej od 50 do 70 cm. Rowy (o trudnej w tej chwili do przewidzenia długości) miały w partiach stropowych szerokość od 2 do 3 m. Ich głębokość sięgała w partiach podnóża stoku do 180 cm, najczęściej jednak nie przekraczała 100-120 cm.

W partiach stokowych stanowiska w profitu miały one kształt litery „V”, natomiast u podnóża stoku i na wyniesieniu kształt litery „U”. Zwykle zawierały one dość liczny, redeponowany materiał ceramiczny kultury łużyckiej oraz, pochodzącą z czasów użytkowania opisywanych dróg, ceramikę nowożytną datowaną na XVIII i XIX wiek. Na dnach niektórych z nich udało się uchwycić ślady kolein wozów oraz dość liczne, silnie skorodowane fragmenty różnych przedmiotów żelaznych.

Wśród pozyskanych fragmentów ceramiki dominowały skorupy z rozbitych kielichów solowarskich. Ich rozkład przestrzenny nie ujawnił na tym etapie badań żadnych koncentracji lub czytelnych układów innego typu. Ceramika domowa reprezentuje szerokie spektrum form typowych dla osad kultury łużyckiej z końca epoki brązu w zachodniej Małopolsce.

Materiał i dokumentacja przechowywane są w Muzeum Archeologicznym w Krakowie.

Wyniki badań zostaną opublikowane w publikacji „Via Archaeologica, Materiały z badań wykopaliskowych na autostradzie A4 w Małopolsce”.

Badania będą kontynuowane.

KRAKÓW-BIEŻANÓW, st. 30, woj. krakowskie, AZO 103-57/41

- cmentarzysko kultury łużyckiej z III-V okresu brązu i wczesnej epoki żelaza

Ratownicze badania wykopaliskowe, przeprowadzone w terminie od 22 czerwca do 23 lipca przez mgr. Kazimierza Regulę (Muzeum Żup Krakowskich Wieliczka). Finansowane przez Muzeum Żup Krakowskich Wieliczka. Trzeci sezon badań.

Warstwa 1- humus: głębokość od 10 do 20 cm

Warstwa 2- podglebie: 5 cm

Warstwa 3- piaszczysty calec: pojawia się na głębokości 25 cm

Odkryto groby ciałopalne, jamowe, bezpopielnicowe. Sześć grobów szkieletowych, zgrupowanych w jednym sektorze, owalne lub prostokątne jamy leżało znacznie niżej aniżeli pochówki ciałopalne, bo na głębokości od 67 do 109 cm.

Głowy zmarłych skierowane były przeważnie na południe, sporadycznie na wschód. Szkielety nie zachowały się poza małymi fragmentami czaszek a to dzięki związkom miedzi i cyny, które z ozdób brązowych umieszczonych na głowach zmarłych przeniknęły do kości i nie dopuściły do ich całkowitego rozkładu.